

„ете бездруго, Ваше Прѣвъзходителство, какво е положение на българския народъ въ тази империя и на какви неописуеми злощастия и теглила е изложенъ той въ нея отъ нѣколко врѣме насамъ. Българскиятъ народъ разчита много за подобрение своята участъ върху могжественото английско правителство. Знаемъ, че сѫбата на тоя народъ е тѣсно свързана съ източния въпросъ, който днесъ отново занимава тѣй сериозно всички политически свѣтъ, но, колкото сложенъ и да е той въпросъ, каквите международни интереси и да се прѣплитатъ по него, българскиятъ народъ се надѣе, че просвѣтенитѣ европейски правителства, просвѣтеното английско правителство, всѣ ще могатъ да измислятъ нѣкои срѣдства, за да дойдатъ на помощъ на тозъ немалочисленъ и трудолюбивъ, но злочестъ и отчаянъ народъ въ Европейска Турция, всѣ ще могатъ дѣ до едно споразумѣние, за да създадатъ на тоя народъ едно по-сносно положение, като се прѣмахне веднажъ за всѣкога изпомежду му несносната турска администрация. Той се надѣе, че великитѣ европейски сили, подписавши парижкия договоръ слѣдъ крѣмската война, като знаять твѣрдѣ добрѣ, какви задължения взе отгорѣ си Турция слѣдъ направенитѣ за нея жертви, и колко малко изпълни тя тия си задължения, ще оцѣнятъ и сега въ своята справедливостъ достоплаченото състояние на тозъ народъ въ тази дѣржава и ще се потрудятъ задружно да направятъ всичко възможно, за да се тури веднажъ за всѣкога край на несноснитѣ му тегла подъ единъ режимъ, осажданъ днесъ отъ всички, а при това и причина на чести размирици въ ущѣрбъ на самия европейски миръ. Българскиятъ народъ желаетъ да се оттърве отъ той режимъ, който не е нужно да описваме тукъ прѣдъ Ваше Прѣвъзходителство, и той моли за това мѣдритѣ владѣтели и просвѣтенитѣ пра-